

„ISUS HRISTOS ESTE ACELAȘI IERI ȘI AZI ȘI ÎN VECI”

(Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ

Aprilie/Mai 2019

Vă salut din toată inima pe toți din întreaga lume în Numele scump al DOMNULUI nostru Isus Hristos, cu textul din 2 Petru 3:9:

„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.”

Revenirea făgăduită a lui Hristos (Ioan 14:3) era tema principală în timpul apostolilor și aceasta rămâne tema principală și astăzi pentru toți creștinii biblici. Atunci când DOMNUL a prezis distrugerea Templului în Matei 24:1-3, ucenicii I-au pus trei întrebări:

- 1) *„Când se vor întâmpla aceste lucruri?*
- 2) *Și care va fi semnul venirii Tale?*
- 3) *și al sfârșitului veacului acestuia?”*

În 1 Cor. 15 apostolul a scris atât despre prima înviere, cât și despre cea de a doua înviere și a explicat: *„Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos. În urmă, va veni sfârșitul...”* (1 Cor. 15:22-24). În sfânta Scriptură sunt descrise diferite venituri, dar există numai o singură „revenire a lui Hristos” (Ioan 14:1-3).

În Fapte 3 este accentuat ceea ce trebuie să trăiască fiecare persoană înaintea revenirii făgăduite a lui Isus Hristos: *„Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviere și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos...”* (Fapte 3:19-20). Iertarea deplină a păcatelor și neprihănirea absolută prin credința în răscumpărarea isprăvită trebuie trăite personal de fiecare, astfel ca DOMNUL să poată trimite vremurile de înviere. Trezirea spirituală și învierea pe care DOMNUL Dumnezeu a dat-o poporului Său la început prin revărsarea Duhului Sfânt ne-au fost făgăduite și nouă înaintea revenirii DOMNULUI.

„Pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime” (Fapte 3:21). Revenirea lui Hristos poate avea loc doar

atunci când același mesaj care a fost predicat la început este predicat acum la sfârșit. Prin urmare, nu este vorba doar de învierea și trezirea prin Duhul lui Dumnezeu, ci și despre deplina reșezare a tuturor lucrurilor în Biserică așa cum au fost ele în Biserica de la început, atât cu privire la învățătură cât și la practică.

Rânduire biblică

În Cuvântul profetic din Vechiul Testament a fost prezis tot ceea ce face parte din întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu, fie că este vorba despre Israel, Biserică sau despre neamuri; de asemenea, este scris ceea ce urma să se întâmple la prima venire a Răscumpărătorului și ceea ce urmează să se întâmple la a doua Lui venire și după aceea.

În Luca 24, după înviere, DOMNUL le-a descoperit ucenicilor Săi că se împlinise tot ceea ce fusese scris despre El în lege, în psalmi și în proci și le-a deschis mintea ca să poată înțelege toate acele lucruri. Chiar și acum se împlinesc tot ceea ce este scris în Vechiul și Noul Testament pentru această perioadă de timp și DOMNUL Cel credincios ne-a deschis mintea ca să le putem înțelege. Prin harul lui Dumnezeu noi putem recunoaște ce făgăduințe s-au împlinit atunci și ce făgăduințe se împlinesc în timpul nostru.

De exemplu, în Matei 3:3, găsim confirmarea că Dumnezeu a împlinit prin Ioan făgăduința din Isaia 40:3: „Ioan acesta este acela care fusese vestit prin prorocul Isaia, când zice: „Iată glasul celui ce strigă în pustiu: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările”.

La prima venire a lui Hristos, s-a împlinit și prima parte din Mal. 3:1 prin slujba lui Ioan Botezătorul: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea”. DOMNUL nostru a confirmat aceasta în Matei 11:9-10: „Căci el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta»”. Partea a doua din Mal. 3:1 va avea loc doar atunci când Templul este reconstruit: „Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți; iată că vine – zice Domnul oștirilor”.

În Matei 17 citim despre schimbarea la față a Răscumpărătorului nostru sub ochii celor trei ucenici și despre apariția lui Moise și Ilie. Apoi ucenicii L-au întrebat pe DOMNUL nostru: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”

„Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile”.

Dar imediat după aceea El le-a spus: „*Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor*». Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul” (vers. 10-13).

Conform Luca 1:17, Ioan Botezătorul a împlinit prima parte a făgăduinței date prin prorocul Maleahi: „*Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii (Mal. 4:6a) și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”.

Isus a plâns pentru Ierusalim din cauză că Israel, poporul Său ales, nu a recunoscut cercetarea plină de har a lui Dumnezeu și ceea ce se întâmpla atunci în conformitate cu Cuvântul: „*și a zis: «Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi»*” (Luca. 19:42-44). Cărturarii au refuzat să fie botezați de Ioan și astfel au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei (Luca 7:30). Pentru că nici până în ziua de azi învățătorii legii n-au recunoscut care făgăduință se împlinea atunci, evreii încă îl așteaptă pe Ilie să vină. De aceea, la fiecare sărbătoare a Paștelui, ei îl așteaptă cu un scaun și un pahar cu vin pregătite pentru el.

Cu toate acestea, poporului Israel i-au fost făgăduiți doi proroci care se vor ridica în Ierusalim, reprezentați în Zah. 4 prin cei doi măslini care stau lângă sfeșnic (vers. 3). Cuvântul profetic ne este lămurit în versetul următor: „*Aceștia sunt cei doi unși care stau înaintea Domnului întregului pământ*” (vers. 14). Împlinirea o găsim în slujba celor doi proroci care ne amintesc de Moise și Ilie din Ap. 11:4: „*Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice, care stau înaintea Domnului pământului*”.

Îi mulțumim lui Dumnezeu că prin harul Său ne-a dăruit rânduirea corectă a profeției biblice. Prin slujba deosebită a lui Ioan Botezătorul, care a fost făgăduită pentru prima venire a Răscumpărătorului, părinții Vechiului Testament au fost conduși la credința copiilor Noului Testament. Acea slujbă a fost sută la sută în voia lui Dumnezeu, în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu și a fost singura cale prin care, la prima Lui venire, I-a putut fi prezentat DOMNULUI un popor bine pregătit.

A doua parte a făgăduinței din Mal. 4:5 se împlinește acum, așa cum a anunțat DOMNUL în Matei 17:11 și în Marcu 9:12. Printr-o slujbă ca cea pe care a avut-o Ilie, inimile copiilor lui Dumnezeu sunt întoarse la credința pă-

rinților apostoli. **Sensul și scopul ultimului mesaj este ca la revenirea Sa, DOMNUL să poată lua acasă un popor bine pregătit.**

Nu teorie, ci realitate

În 1 Împ. 18 ne este spus că prorocul Ilie a strâns poporul pe muntele Carmel. Ce a făcut el mai întâi? El a cerut mulțimii adunate pe munte să ia o decizie: „*Până când vreți să schiopătați de amândouă picioarele? Dacă DOMNUL este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!*” (1 Împ. 18:21). După aceea el a luat 12 pietre și a dres altarul DOMNULUI. Ce se întâmplă prin slujba lui Ilie din timpul nostru? Învățătura celor 12 apostoli a fost pusă din nou pe sfeșnic și adusă într-o lumină proaspătă; temelia adevăratei credințe a fost așezată din nou astfel ca în Biserică să poată fi reasezat totul în starea de la început și trăit în mod real. Până în ziua de azi adevărata Biserică este „*zidită pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos*” (Ef. 2:20).

DOMNUL Dumnezeu a răspuns: focul lui Dumnezeu a mistuit jertfa și altarul: „*În clipa când se aducea jertfa de seară, prorocul Ilie s-a apropiat și a zis: «DOAMNE Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta. Ascultă-mă, DOAMNE, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, DOAMNE, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!» Atunci a căzut foc de la DOMNUL și a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele și pământul, și a supt și apa care era în șanț*” (1 Împ. 18:36-38).

Ilie i-a spus apoi lui Ahab: „*Suie-te de mânăncă și bea; căci se aude vuiet de ploaie*” (vers. 41). Ni se spune că a fost o ploaie puternică. Cum este în vremea noastră? Atunci oamenii s-au adunat și inimile lor au fost întoarse spre pocăință. Același lucru este valabil și azi conform poruncii DOMNULUI: „**Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...**” (Deut. 4:10, Ps. 50:5).

Apostolul Iacov a scris: „*Ilie era un om supus acelorai slăbiciuni ca și noi; și s-a rugat cu stăruință...*” (Iacov 5:17). Ioan Botezătorul a fost un om ca noi. Frațele Branham a fost și el un om ca noi. **Dar aici este vorba de însărcinarea, de trimiterea primită.** Matei a relatat despre slujba prorocului care fusese trimis: „*Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudeea și din toate împrejurimile Iordanului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan*” (Matei 3:5-6).

Poporul s-a adunat. Toți cei ce au crezut predica s-au pocăit, și-au mărturisit păcatele și au fost botezați. La fel este și astăzi: poporul lui Dumnezeu vine din est și vest, din nord și sud. Toți cei ce cred mesajul divin se pocăiesc și sunt botezați în Numele DOMNULUI Isus Hristos.

Cei ce au fost botezați la început au ascultat și au crezut ceea ce le-a spus mesagerul: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” (Matei 3:11).

În ziua Cincizecimii, mai întâi cei 120 de credincioși strănși împreună și apoi cei 3.000 care li s-au alăturat, au trăit revărsarea Duhului Sfânt, iar după aceea au trăit-o mulți alți credincioși în diferite locuri. Așa a fost la început, la fel este făgăduit pentru sfârșit. Toți cei ce cred cu adevărat și sunt botezați vor avea parte de puternica revărsare a Duhului, atunci când ploaia timpurie și cea târzie vor cădea în același timp (Iacov 5:7). Timpul este aproape. Dumnezeu a reșezat totul prin ultimul mesaj și Își va încheia biruitor lucrarea Sa de Răscumpărare cu Biserica Mireasă.

Mesajul dinaintea celei de a doua veniri a lui Hristos

Pe cât de sigur a făgăduit DOMNUL Dumnezeu că va trimite un proroc ca Ilie înaintea zilei înfricoșătoare a DOMNULUI (Mal. 4:5; Matei 17:11), pe atât de sigur a împlinit El această făgăduință în zilele noastre. Așa cum atunci cărturarii orbi spiritual nu au recunoscut atunci împlinirea făgăduinței din Is. 40:3 și Mal. 3:1 pentru timpul lor, tot așa conducătorii creștini de astăzi nu recunosc împlinirea celei mai importante făgăduințe pentru timpul nostru. Cu cel mai mare respect față de Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, noi credem mărturia însărcinării date lui William Branham în 11 iunie 1933.

Oricine nu respectă ceea ce a făcut DOMNUL în timpul nostru trece pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent. Au trecut 85 de ani din anul 1933. Pe 11 iunie 1933, pe la ora 2:00 după-amiază, când tânărul evanghelist William Branham boteza pe cei ce se pocăiseră, norul supranatural, vizibil pentru toți cei prezenți, a coborât deasupra omului lui Dumnezeu care stătea în fluviul Ohio și era pe cale să boteze a șaptesprezecea persoană. Cu un sunet ca de vâjâit puternic, pe care l-au auzit toți cei prezenți, i-au fost adresate următoarele cuvinte: „**Așa cum l-am trimis pe Ioan Botezătorul să premerge prima venire a lui Hristos, la fel mesajul tău va premerge a doua venire, în întreaga lume**”. Astfel a relatat-o fratele Branham în 14 iulie 1963.

În predica din 29 decembrie 1963, el a spus: „Poate nu eu o voi face, dar acest mesaj Îl va prezenta lumii pe Isus Hristos. «Căci așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergeă prima venire, la fel mesajul va premerge a doua venire»....Eu știu că o va face. Mesajul va merge mai departe”.

Și un al treilea citat: „Un glas a spus: «Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergeă prima venire a lui Hristos, la fel mesajul tău va premerge a doua Lui venire, în întreaga lume»” (19 februarie 1965).

Fiecare afirmație trebuie susținută pe cuvântul a doi sau trei martori (2 Cor. 13:1). De aceea am citat cele trei afirmații din diferite relatări ale fratelui Branham cu privire la ceea ce i-a fost spus din norul supranatural. Este vorba de formularea exactă a însărcinării divine, și anume aceea de a aduce *mesajul* fondat doar pe sfintele Scripturi.

Încă o dată comparăm aceste mărturii cu versiunea falsificată care vine din Statele Unite și în care cuvântul „mesaj” lipsește: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergeă prima venire, la fel ești tu trimis ca să premergi cea de a doua venire a lui Hristos”.

Fratele Branham s-a referit la Ap. 22:18-21 de peste 80 de ori, subliniind că nimeni nu are dreptul să scoată sau să adauge un singur cuvânt. A fost doar un singur cuvânt pe care în Gen. 3:1 șarpele cel bătrân l-a adăugat la ceea ce spusese DOMNUL Dumnezeu în Gen. 2:16 – și anume cuvântul „nu”. Și pe această cale a venit căderea în păcat. Oricine crede versiunea falsificată și se referă la ea este la fel de înșelat și de încurcat în argumente ca Eva. Cu ei se împlinește ceea ce a scris Pavel în 2 Cor. 11: „*Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Hristos*” (vers. 3).

Plecarea Acasă a fratelui Branham în 24 decembrie 1965 a marcat sfârșitul unui capitol din planul de mântuire, și anume acela de a aduce mesajul acestei epoci a Bisericii. El a adus mesajul dar nu l-a purtat în nicio altă țară și cu atât mai puțin până la capătul pământului. Doar după plecarea fratelui Branham mesajul original a fost purtat în toate țările și limbile din întreaga lume, așa cum fusese făgăduit în partea a doua a însărcinării date în 11 iunie 1933 și lăsat nouă de fratele Branham ca „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”.

Cei ce s-au autoproclamat „învățători ai mesajului” s-au așezat pe scaunul prorocului și au introdus o erezie după alta din cauza înțelegerii greșite a citatelor din predici. S-a început cu învățătura că totul se va sfârși în anul 1977 și nu s-a oprit până în ziua de azi.

Trebuie remarcat faptul că nu există nicio mențiune în Biblie referitoare la o slujbă în cort pe care ar trebui s-o îndeplinească prorocul timp de 30 de zile după înviere și înainte de răpire.

În Cuvântul lui Dumnezeu nu este scris nimic despre diferitele învățături ale celor șapte tunete, nici despre învățătura că șapte bărbați deosebiți vor vorbi cu glasuri tunătoare.

Nicăieri în sfânta Scriptură nu se spune că atunci când pecetea au fost deschise în martie 1963, Mielul a părăsit scaunul harului și a coborât ca să-i pretindă pe cei răscumpărați. Acest lucru este cu totul neadevărat. În fiecare epocă a Bisericii DOMNUL i-a avut pe aleșii Săi, biruatorii care vor trăi veșnic în slavă. Așa este scris de șapte ori în Ap. cap. 2 și 3 în cele șapte mesaje. Amin. „*Cel ce va birui...*”. Amin.

Ultima făgăduință este pentru noi: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*” (Ap. 3:21).

Nu este adevărat că Ap. 10 s-a împlinit deja și că DOMNUL a coborât ca Înger al legământului, cu curcubeul deasupra capului.

Când vine ca Înger al legământului, El pune picioarele Sale pe mare și pe pământ și jură ca nu va mai fi nicio zăbavă. Când are loc acest eveniment, mai rămân doar trei ani și jumătate, așa cum a văzut și auzit Daniel în cap. 12:7: „...o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme...”.

Este scris că El va veni la evrei ca Înger al legământului. Acela va fi timpul când se va împlini și Mal. 3:1b: „și deodată va intra în Templul Său DOMNUL pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți; iată că vine – zice DOMNUL oștirilor”. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru claritatea Cuvântului Său și pentru siguranța că fiecare făgăduință scrisă în Cuvântul lui Dumnezeu își găsește împlinirea la timpul hotărât!

Toți cei ce cred versiunea falsificată, și anume că fratele Branham a fost premergătorul celei de a doua veniri a lui Hristos, cred de fapt propriile lor interpretări. Și lista ereziilor ar putea fi continuată. Petru a scris cu autoritate divină că nicio prorocie din Scriptură nu permite o interpretare personală (2Petru 1:20). Niciunul dintre cei aleși nu va crede o erezie. Cei ce au fost aleși înainte de întemeierea lumii nu pot fi înșelați. Ei văd și trăiesc faptul că mesajul încă premerge a doua venire a lui Hristos, așa cum a spus DOMNUL că va fi. Ei au fost aduși înapoi la Cuvânt și cred doar ceea ce este scris în Cuvânt. Amin.

O trimitere biblică

DOMNUL ne-a spus ce cuprinde o astfel de trimitere: „...cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi” (Ioan 20:21). Pavel a putut da mărturie despre aceasta atunci când a relatat chemarea sa: „Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor la care te trimit, ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți” (Fapte 26:17-18).

Îndemnul pe care Pavel l-a dat tovarășului său de slujbă Timotei este valabil și pentru mine și de asemenea pentru fiecare slujitor al lui Dumnezeu: „Să păzești porunca, fără prihană și fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos...” (1Tim. 6:14).

Trebuie ca mai întâi DOMNUL să dea o însărcinare pentru ca apoi aceasta să poată fi dusă la îndeplinire. Pavel a avut o însărcinare; el a putut mărturisi despre ziua, ceasul și locul și despre ceea ce i s-a spus (Fapte cap. 9, 22, 26). Moise a fost în stare să facă același lucru (Ex. 3), la fel și Iosua (cap. 1). Isaia a relatat: „Am auzit glasul Domnului, întrebând: «Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?» Eu am răspuns: «Iată-mă, trimite-mă!»” (Is. 6:8). Toți adevărații slujitori ai lui Dumnezeu pot da mărturie despre însărcinarea lor. Fratele Branham s-a putut referi la 11 iunie 1933, la 7 mai 1946, la 28 februarie 1963, la perioada dintre 17 și 24 martie 1963, toate acele date când DOMNUL i-a dat îndrumări deosebite.

La fel pot și eu să privesc în urmă la trăirile deosebite, începând cu cea din 2 aprilie 1962, în care DOMNUL mi s-a adresat cu „slujitorul Meu” și pot da mărturie atât despre timpul și locul, cât și despre ceea ce mi-a poruncit El cu glas puternic de fiecare dată. Prin harul lui Dumnezeu, am ascultat cu credințioșie fiecare îndrumare pe care mi-a dat-o DOMNUL – totul prin harul care însoțește o chemare și o trimitere divină.

În Scrisoarea circulară din decembrie 2005 am menționat câteva din îndrumările și trăirile supranaturale pe care mi le-a dat DOMNUL Cel credincios. Astfel de lucruri nu s-au mai întâmplat din vremurile descrise în Biblie. Dar pentru că am ajuns în cea mai importantă perioadă de timp din întreaga istorie a planului de mântuire, DOMNUL ne-a arătat că El se îngrijește de Biserica Sa. Însărcinarea trebuie îndeplinită fără prihană și fără vină, așa cum a scris Pavel.

Am semnat prima mea scrisoare circulară din septembrie 1966 cu cuvintele „Din însărcinarea Lui” și așa am continuat până în ziua de astăzi. Ni-

meni nu-și poate închipui ce înseamnă să auzi glasul puternic și pătrunzător al DOMNULUI și să primești îndrumări directe.

Dumnezeu a fost Acela care a hotărât să mă trimită în toată lumea ca purtător al mesajului sfânt și curat. Mulțumită călăuzirii Sale mi-a fost dat privilegiul de a-l cunoaște personal pe fratele Branham timp de 10 ani și de a participa la adunările lui din Germania și SUA. Sunt un martor ocular și auditiv al lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Nu voi uita niciodată prima mea întâlnire personală cu fratele Branham din 15 august 1955. Chiar înainte ca eu să-l salut, el mi-a spus: „Tu ești un predicator al Evangheliei”. Mi-aduc aminte cu exactitate ziua de 12 iunie 1958 din Dallas, Texas când el mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj!” Iar în 3 decembrie 1962, prin același dar profetic infailibil, el a repetat ceea ce îmi spusese DOMNUL atunci când m-a chemat și a încheiat cu aceste cuvinte: „Așteaptă cu distribuirea hranei până vei primi și restul ei”.

El m-a rugat să predic în locul lui la Clifton Cafeteria din Los Angeles în următoarea sâmbătă, pe 8 decembrie 1962, la „Părtășia oamenilor de afaceri ai evangheliei depline”, fondată de Demos Shakarian, pentru că el trebuia să se pregătească de mutarea în Tucson, Arizona ca urmare a unei viziuni. El m-a mai rugat să vorbesc în locul lui duminică, 9 decembrie la Biserica lui Ernest Hutton din Oakland, California. El mi-a dat chiar și adresa lui Paulaseer Lawrie, care participase la adunările lui din Bombay și era un evanghelist renumit care predica vindecarea divină. Urma să-l contactez dacă făceam o călătorie în India. Aș putea continua să relatez multe ocazii în care DOMNUL Cel credincios a călăuzit totul în mod minunat încă de la început.

Prin știința mai dinainte și călăuzirea lui Dumnezeu mesajul este purtat în toată lumea acum, înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos, așa cum i-a fost spus omului lui Dumnezeu. Evanghelia veșnică și deplină a fost predicată tuturor neamurilor ca mărturie, conform Matei 24:14, iar sfârșitul va veni cu siguranță. Acest lucru este arătat și de semnele timpului de sfârșit. DOMNUL nostru a spus: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*” (Luca 21:28).

Pe cât de sigur Cuvântul scris este infailibil și fără vină, pe atât de sigur Mireasa Mielului care acum crede Cuvântul lui Dumnezeu descoperit, Îl va întâlni pe Mire la răpire fiind fără pată, fără zbârcitură și fără cusur. Trebuie să-i fie clar oricui că niciun învățător fals și niciunul din cei ce s-au lăsat duși în rătăcire nu vor avea parte de răpire. Dumnezeu Își poate pune pecetea doar pe cei care sunt spălați în Sânge și sfințiți prin Cuvânt (2 Cor. 1:21-22).

Timpul este aproape, este chiar aici. Aruncăm încă o dată o privire în trecutul recent și apoi avem o vedere clară a viitorului. Toți cei ce cunosc slujba fratelui Branham știu ce s-a întâmplat între anii 1933 și 1965. Dar cine a recunoscut ceea ce a făcut Dumnezeu din anul 1966 încoace conform chemării și trimiterii făgăduite?

Ultimii 53 de ani au fost continuarea adevăratei vestiri făcute din însărcinarea directă a lui Dumnezeu și care are loc în toată lumea. Sunt două faze: prima a fost între 1966 și 1979. Au trecut deja 40 de ani din 1979, atunci când Satan a încercat să mă distrugă pe mine și biserica. Apoi s-a petrecut ceva ce nu a mai avut loc niciodată: s-a ajuns până la capătul pământului și milioane de oameni au ajuns să cunoască ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. DOMNUL nu întârzie în împlinirea făgăduinței Sale. Totuși El așteaptă până când va fi deplin numărul celor aleși și ultimii sunt adăugați. Din nefericire, în special în ultimii 40 de ani, s-au ridicat unii frați fără a avea o chemare. Ei prezintă propriile lor învățături și trag ucenici de partea lor, cu sloganul: „Prorocul a spus!” În felul acesta s-au format în multe orașe diferite grupări, așa numite „adunări ale mesajului” și fiecare dintre ele urmează pe conducătorul acesteia și crede învățăturile lui.

Însă DOMNUL zidește doar Biserica Sa. El mi-a poruncit: „Slujitorul Meu, nu înființa biserici locale și nu publica o carte de cântări, căci acesta este semnul unei denominații!” Pe cât de sigur mi-a spus El pe 19 septembrie 1976, „Slujitorul Meu, te-am rânduit conform Matei 24:45-47 ca să dai hrana la vremea potrivită”, pe atât de sigur sunt frați credincioși în diferite țări și orașe care distribuie aceeași hrană spirituală în bisericile de acolo.

53 de ani de vestire binecuvântată a mesajului care vine din Cuvânt; 40 de ani în care frați falși s-au strecurat înăuntru și au răspândit ereziile lor. Acum, toți adevărații copii ai lui Dumnezeu, care începând cu anul 1979 au fost sub o influență greșită, se întorc din toate direcțiile greșite în care au fost duși. Mesajul a ajuns până la capătul pământului – revenirea Răscumpărătorului nostru este iminentă. Chemarea răsună clar și puternic: „Iată, vine Mirele! Ieșiți-i în întâmpinare!”

Fratele Branham a spus adesea: „Va fi lumină în timpul serii!” Aceasta s-a întâmplat. Dar acum noi am ajuns la miezul nopții. Doar cei ce vor fi gata vor fi chemați la ospățul de nuntă. Fratele Branham și-a încheiat însărcinarea; eu o duc la îndeplinire pe a mea. Cine are urechi de auzit va auzi și cine este din Dumnezeu o va accepta. Fiecare să se cerceteze pe sine cu privire la însărcinare. AȘA VORBEȘTE DOMNUL: „Adevărat, adevărat vă spun că cine primește

pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine” (Ioan 13:20).

Cei ce pretind a crede mesajul ar trebui să privească în orașul lor și să întrebe: câte biserici ale lui Dumnezeu erau în Efes, Corint, Filadelfia și Laodicea? Atunci trebuie să fie ceva greșit dacă sunt mai multe „biserici ale mesajului” în același oraș. A venit timpul ca judecata să înceapă de la Casa lui Dumnezeu, „...care este Biserica Dumnezeului celui Viu, Stâlpul și Temelia adevărului” (1Tim. 3:15).

Noi așteptăm o trezire biblică în care se va manifesta puterea lui Dumnezeu. Fie ca acest an să fie un an de veselie, un an în care toți cei ce au fost duși în rătăcire să fie eliberați! Timpul este aproape; a venit vremea ca toți adevărații credincioși de pretutindeni să fie o inimă și un suflet, așa cum a fost la început. DOMNUL stă la ușă și bate.

Următoarele versete să ne încurajeze și să ne întărească în credință:

„Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră față de voi n-a fost și «Da» și «Nu». ...În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «da»; de aceea și «Amin», pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu. Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu. El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului” (2 Cor. 1:18-22).

„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos...”.

„...ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădărdit în Hristos”.

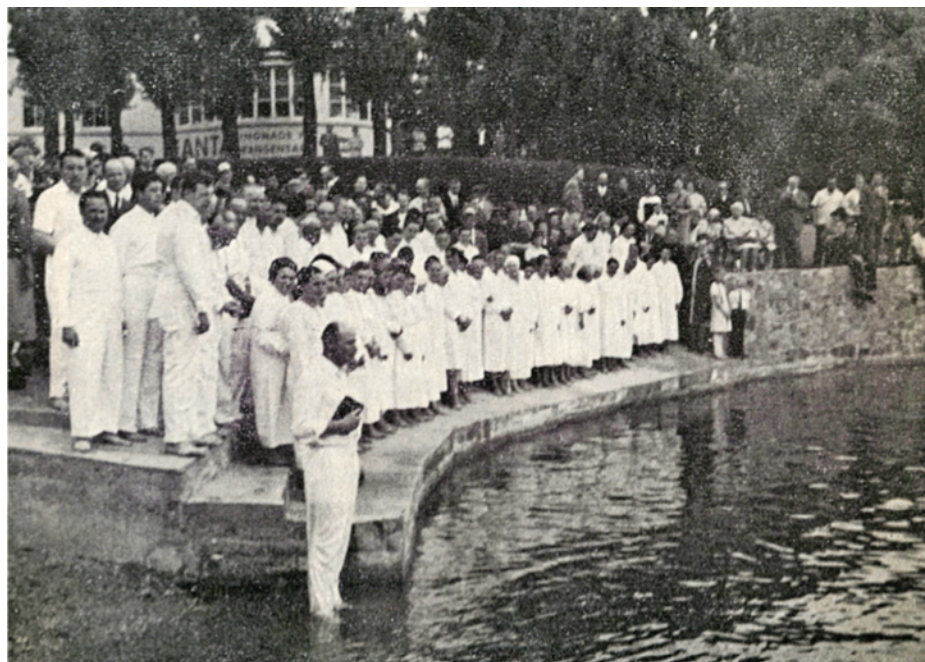
„Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui” (Ef. 1:1-14). Aceasta se va împlini cu toți cei ce aparțin Bisericii mireasă.

Biserica și Centrul de Misiune

Inima mea se umple cu recunoștință de fiecare dată când privesc în urmă la acești mulți ani petrecuți în slujba DOMNULUI. Încă de la început DOMNUL Dumnezeu a binecuvântat în mod vizibil această lucrare. El S-a gân-

dit la toate și S-a îngrijit de toate lucrurile. Astfel că în decembrie 2018 am putut sărbători a șazecea noastră aniversare ca biserică locală.

Încă de la început am trăit lucruri extraordinare în care Dumnezeu a dat călăuzire pentru lucrări în toate domeniile și a dăruit har ca ele să fie îndeplinite. Odată cu întoarcerea mea la Krefeld după funeraliile fratelui Branham din aprilie 1966, a început o perioadă nouă, deosebită. În toate orașele în care am ținut adunări, credincioșii au venit să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Fotografia arată un botez într-un mic lac de la periferia Krefeldului, în 1968.

La început ne-am strâns în adunări de casă, dar cum comunitatea a crescut, a trebuit să închiriem săli. În cele din urmă, în anul 1974, de Paște, am putut inaugura propria noastră clădire a bisericii cu 560 de locuri. Lucrarea misionară mondială a crescut constant datorită călătoriilor misionare lunare în toată lumea. Apoi a venit ziua de 18 iulie 1976 când DOMNUL m-a chemat cu un glas puternic: „Slujitorul Meu, mergi pe proprietatea alăturată și dedică-Mi-o Mie. Construiți pe ea pentru că vor veni oameni din multe țări și vor avea nevoie de cazare”.

Am putut cumpăra acea mare parcelă de teren cu care ne învecinam și am adăugat-o micii proprietăți pe care este construită biserica, astfel că acum

sunt exact 10.000 de metri pătrați de teren. Dedicarea celor două mari clădiri ale misiunii care cuprind birourile și spațiile de cazare a avut loc de Paște în anul 1978. Ultima clădire a fost ridicată în 1990, ea fiind extrem de necesară pentru editură și cuprinde tipografia, partea de procesare și pregătirea pentru trimerile poștale. Dumnezeu ne-a dăruit de asemenea, lucrători și voluntari foarte capabili care lucrează în birouri și tipografie și care se îngrijesc de întreținerea Centrului de Misiune și de toate lucrările aferente lui. Pe unii din ei, El i-a adus la noi din țări foarte îndepărtate. În acest fel putem trimite literatura noastră, CD-urile și DVD-urile traduse în diferite limbi. Adunările din primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni sunt traduse simultan în 14 limbi și transmise live prin Internet. Frații noștri pricepuți în tehnologia IT se îngrijesc ca serviciile divine să poată fi văzute și auzite în diferite limbi din toată lumea. În prezent am ajuns la 7.500 de conectări on-line din 172 de țări. Așa că avem la dispoziție tot ceea ce este necesar pentru biserica locală și pentru lucrarea misionară mondială. Toți cei ce participă la lucrarea lui Dumnezeu Îl slujesc cu devotament astfel încât chiar și laici au devenit specialiști.

Dumnezeu s-a îngrijit și de vestire, deschizând uși în întreaga lume, indiferent de caracterul politic sau religios al fiecărei țări. În plus, tuturor bisericilor din toate țările le-a fost și le este asigurat echipamentul necesar astfel încât adevărații credincioși să fie aduși în legătură cu Dumnezeu prin vestirea bazată doar pe sfânta Scriptură. Având în vedere toate aceste lucruri, aceasta este cu adevărat o minune, ceva asemănător neputând fi găsit altundeva pe pământ. Cuvântul lui Dumnezeu a fost predicat tuturor națiunilor ca mărturie, așa cum a spus DOMNUL dinainte. Acum suntem foarte aproape de sfârșit. DOMNUL Își va încheia lucrarea Sa de răscumpărare, așa cum Și-a încheiat lucrarea de creație și totul va fi foarte bine. Numai Lui I se cuvine toată recunoștința pentru veșnicie.

Fotografia îl arată pe fratele Leonhard Russ alături de mine la dedicarea clădirii bisericii din anul 1974. Da, fratele Russ a fost un bărbat după inima lui Dumnezeu. Timp de peste 50 de ani noi am slujit DOMNULUI împreună. Cu această ocazie trebuie să menționez încă o dată că DOMNUL Cel credincios mi-a poruncit cu un glas puternic într-o seară de vineri din septembrie 1967: „Slujitorul Meu, rânduieste-Mi pe Leonhard Russ și Paul Schmidt ca bătrâni”. În Tit 1:5, Pavel a poruncit tovarășului său de slujbă să rămână în Creta și să așeze bătrâni în biserici. În Krefeld, DOMNUL mi-a poruncit mie să fac acest lucru și a rostit numele și prenumele fraților. Fratele Russ este la DOMNUL de câțiva ani; fratele Schmidt, mulțumire DOMNULUI, este încă în mijlocul nostru.

Israel în Cuvântul profetic

În știrile zilnice auzim în mod constant cum Israelul este criticat și condamnat. Amenințarea Iranului că va învinge Israelul într-un război de trei zile astfel încât „israeliții nu vor găsi destule morminte să-și îngroape morții”, vorbește de la sine.

Aici ne sunt amintite făgăduințele lui Dumnezeu cu privire la Israel: „În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica, vor fi vătămați, și toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui” (Zah. 12:3).

„Când îi voi aduce înapoi dintre popoare și îi voi strânge din țara vrăjmașilor lor, voi fi sfințit de ei înaintea multor neamuri. Și vor ști că Eu sunt Domnul Dumnezeuul lor care-i lăsasem să fie luați prinși de război între neamuri și care-i strâng iarăși în țara lor; nu voi mai lăsa pe niciunul din ei acolo” (Ez. 39:27-28).

„Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul” (Zah. 2:12).

Auzim și despre rolul pe care îl joacă papa în conflictul din Orientul Mijlociu. În timpul vizitei sale la Abu Dhabi din februarie, el a subliniat de repetate ori necesitatea păcii și a vorbit despre violențele împotriva Israelului.

După discursul său, papa și marele imam al moscheii Al-Azhar, considerat a fi cel mai important imam al musulmanilor suniți, au semnat o declarație comună prin care cheamă la o „pace mondială”.

Devine din ce în ce mai evident că tratatul de pace cu Israelul nu mai este atât de îndepărtat. Conform Dan. 9:27, se va încheia un tratat de șapte ani care va fi rupt după trei ani și jumătate. Pavel a scris: *„Când vor zice: «Pace și liniște!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare”* (1 Tes. 5:3).

Dar acest lucru se va întâmpla numai după timpul nostru. Fratele Branham a vrut să ducă Evanghelia la Israel, dar Dumnezeu nu i-a permis. Citat: *„Eu aștept acel timp deosebit când voi merge odată în Israel ca să le duc Evanghelia. De curând am fost foarte aproape de aceasta, biletul meu de avion fiind deja cumpărat. Eram în Egipt și urma să ajung dincolo într-o jumătate de oră. Și Duhul Sfânt mi-a spus așa de clar precum auziți voi acum glasul meu: «Nu a sosit încă timpul pentru evrei». Israelul va fi mântuit ca națiune. Întreaga națiune va veni deodată. Dumnezeu se ocupă de Israel ca națiune; noi toți știm aceasta, (Vedeți?), nu ca persoane individuale, ci ca națiune. Astfel El nu mi-a permis să mă duc”* (8 iulie 1962). Nici fratele Branham, nici altcineva nu este hotărât să aducă Evanghelia la Israel; aceasta este rezervată celor doi proroci, așa cum este scris în Ap. 11 și Zah. 4:14.

Mai întâi, Răscumpărătorul Își va încheia și desăvârși lucrarea harului cu cei aleși din toate neamurile și Își va lua Mireasa în slavă prin răpire pentru ospățul de nuntă (1Tes 4:13-17; Ap. 19:5-9).

Sarcina noastră este să trâmbițăm ultima chemare ducând mesajul de încheiere poporului lui Dumnezeu din toate națiunile pământului. Toți cei născuți din nou prin Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu ascultă, cred și își trăiesc pregătirea, iar la sfârșit vor fi luați în slavă prin răpire. Amin.

Ne bucurăm împreună cu Israelul și suntem recunoscători îndeosebi pentru făgăduința că încă o dată Cuvântul va ieși din Ierusalim, de pe muntele Sionului.

„Popoarele se vor duce cu grămada la el și vor zice: «Veniți să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui». Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim, cuvântul Domnului” (Is. 2:3)

Fotografia prezintă grupul nostru în vizită la Knesset pe 17 mai 2018. Pe 21 ianuarie 2019 am scris o scrisoare domnului Prim ministru Benjamin Netanyahu în care am subliniat opt versete din Vechiul Testament care se împlinesc acum în Israel.

Fie ca DOMNUL Cel credincios să vă binecuvânteze pe toți.

Din însărcinarea Lui,

Bro. Frank